

Αμοιβαίο

Μεγάλη υπόθεση αυτό το "αμοιβαίο".
Ίσως τελικά να μην ήτανε μοιραίο.

Δεν υπάρχει ανταπόδοση. Το καταλαβαίνω.
Κι όμως δειλά δειλά αργοπεθαίνω.

Πρώτα με εγκατέλειψε το ανέφικτο. Βγήκε λάθος της καρδιάς το ένστικτο.

Κι όσο κι αν περιμένω πάνω από το κινητό, όσο κι αν μένω ξάγρυπνη τα βράδια
Τελικά η ύπαρξη μου πάντα καταλήγει άδεια.

Είναι το αμοιβαίο της μοίρας μας γραμμένο; και γιατί καταλήγει ένα
μεγάλο απωθημένο;

Αμοιβαία τα αισθήματα που λένε.
Κι όμως οι ψυχές μας βουβά κλαίνε.

Περιμένω την μέρα που θα σε κοιτάξω στα μάτια δίχως να γίνει το αμοιβαίο μας
κομμάτια.

Την στιγμή που όλος ο κόσμος θα σταματήσει να γυρίζει κι εκείνο το αμοιβαίο
διστακτικά θα πανηγυρίζει.

Το αμοιβαίο γελάει και μας κοιτάει.
Τον έρωτα μου αποχαιρετάει.

Για εκείνο το αμοιβαίο περιμένω.
Όσα κι αν έρθουν εγώ θα υπομένω.

Καρτερικά στην πόρτα μου, κοντά στο παραθύρι, το αμοιβαίο για να εμφανιστεί απ'
του πόθου το ακρωτήριο.

Θέλω να σου πω και κάτι τελευταίο.
Μπορεί να μην ζήσαμε αυτό το αμοιβαίο.

Θα μείνεις κρυφά μες της κάψας μου το πηγάδι. Θα σε θυμάμαι πάντα όταν πέφτει
το σκοτάδι.

Ανέφικτο

Ανέφικτο
Όχι εφικτό

Είμαι κι εγώ η ονειροπαρμένη, μάλλον, η τελευταία πιστή του ανέφικτου!
Κάθε ρυθμικός παλμός της καρδιάς μου δίνει σάρκα και οστά σε κείνο το ανέφικτο,
που ταλανίζει μερόνυχτα το μυαλό μου...

Η ύπουλη, δειλή ελπίδα φωλιάζει υπόγεια στη σκέψη, διστακτικά ανάμεσα στα
πρέπει και τα μη.

Κι όμως ούσα μικρή κι ασήμαντη καταφέρνει να θρέψει το ανέφικτο...

Ίσως το ανέφικτο είναι ο μοναδικός επιζών του εμφυλίου πολέμου. Μυαλό και
καρδιά. Δύο ερωμένες τρελά ερωτευμένες αρκετά εγωίστριες όμως για να το
παραδεχτούν.

Κι ενώ θα περίμενε ένα ταπεινό μυαλό να πως η μάχη θα ισοπεδώσει κάθε χρώμα,
καθετί ζωντανό, το ανέφικτο κατορθώνει να αναδημιουργηθεί μέσα από τις στάχτες
του...

Είναι σπίθα. Είναι έξαψη. Είναι φλόγα. Και καταφέρνει να φέρει το ολοκαύτωμα.

Αν το ζητούσες θα ζούσα μαζί σου το ανέφικτο. Θα το έκανα εφικτό. Για σένα μόνο
για σένα.

Γιατί στα μάτια σου είδα την λάμψη του ανέφικτου.

Σ. Π.